

Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

duben 2013

Pavel Kikinčuk

hraje profesora filologie Wolfganga Clausena v dramatu
Gerharta Hauptmanna *Před západem slunce*.

Gerhart Hauptmann PŘED ZÁPADEM SLUNCE

(Vor Sonnenuntergang)

Láska navazuje vztah k lidem. Nenávist též.

Kdo hledá cestu k lidem, může si vybrat.

Gerhart Hauptmann

Překlad: **Jitka Fučíková**

Úprava a režie: **Ladislav Smoček**

Dramaturgie: **Roman Císař a Vladimír Procházka**

Scéna: **Šimon Caban** / Kostýmy: **Simona Rybáková**

Hrají: **Petr Nárožný, Zuzana Stavná, Lenka Skopalová, Michal Pavlata, Pavel Kikinčuk, Ondřej Vetchý, Jaromír Dulava, Stanislav Zindulka, Dana Černá, Lada Jelínková, Otmar Brancuzský, Diana Šoltýsová, Václav Šanda, Petr Meissel, Jiří Štrébl, Zdeněk John, Petr Burian.** Ve filmu hraje: **Andrea Černá.**

Premiéra 25. března 2013

Berlínská premiéra Hauptmannovy hry *Před západem slunce* v Deutsches Theater dne 16. února 1932 působila jako slavnostní předehra autorových sedmdesáti (15. listopadu 1932) a galapředstavení k uctění tohoto prominentního dramatika. Hauptmann odjel dva dny nato do New Yorku, aby tam pronesl slavnostní projev ke 100. výročí úmrtí svého velkého předchůdce J. W. Goetha.

Při pohledu na režiséra Maxe Reinhardta a představitele hlavní role Wenera Krausse napsal Kurt Pinthus ve své kritice: „Byla to velká podívaná: nejlepší německý spisovatel, nejlepší německý režisér a nejlepší německý herec stáli ruku v ruce na nejlepší německé scéně, bez konce oslavování státníky, spisovatelé, občanským publikem i mladými lidmi.“

(Citát z knihy Petera Sprenglera *Gerhart Hauptmann, Mnichov 2012*;
přeložil Radovan Charvát)

Režisér Ladislav Smoček

Gerhart Hauptmann jako stařec napsal:

*„Kdo tě slyší? Nikdo!
Jsi a zůstaneš nepoznán jako voda a písek...“*

Foto ze zkoušky

PŘIPRAVUJEME

Joe Orton KLÍČOVOU DÍRKOU

(What the Butler Saw)

*Normální lidé přepadají šílencům podivínští.
Stejně jako šílenci normálním lidem.*

Překlad: **Michael Žantovský**

Režie: **Martin Čičvák** / Výprava: **Kamila Polívková**

Hrají: **Martin Finger, Veronika Žilková, Pavel Kikinčuk, Petra Hřebíčková, Jan Hájek, Vladimír Kratina.**

„Styl nepřichází zvnějšku. Styl jsem já. Nemůžete napsat stylizovanou komedii v uvozovkách, protože styl musí z člověka vytrysknout, a pokud myslíte určitým způsobem a píšete pravdivě, v což já osobně doufám, docílíte stylu, styl z vás vyjde.“

Joe Orton

Hra *Klíčovou dírkou* (doslovný překlad: *Co viděl komorník*) z roku 1967 se dočkala premiéry až po autorově brutální smrti. Londýnské provedení v Queen's Theatre (1969) skončilo skandálem, hlasitými protesty pobouřeného publika. V roce 1975 se v rámci ortonovského festivalu uskutečnila v Royal Court Theatre premiéra nové inscenace v režii Lindsaye Andersona.

V rušném ději, plném bláznivých záměn a převleků, se střídají rozmanité komediální žánry – situační fraškou počínaje a černou groteskou konče. Hru, která před časem odvážně narušila společenská tabu, lze ovšem stěžít – tehdy i dnes – považovat za „šokující erotickou komedii“, či snad fantasmagorii, anebo zkrátka zábavné reper-toárové číslo. Možná, že nejprostší návod, jak text vnímat, dal všem sám autor: „Nepíšu žádné fantazie. Lidí si myslí, že ano, ale není to pravda. Takhle se mi prostě svět jeví. Píšu jen to, co vidím.“

Doušky

Dovolte, abychom Vás pozvali 3. dubna na **150. PŘEDSTAVENÍ** komedie Carla Goldoniho *Impresárió ze Smyrny*. Premiéra inscenace v režii **Ladislava Smočka** se uskutečnila v říjnu 2004.

18. dubna se na jevišti Činoherního klubu vrací hra Niny Mitrović *Tahle postel je příliš krátká aneb Jen fragmenty*. V režii **Martina Čičváka** měla premiéru v dubnu loňského roku.

Ondřej Vetchý (za hlavní roli ve filmu *7 dnů hříchů* a za vedlejší roli ve filmu *Okresní přebor – poslední zápas Pepíka Hnátka*), **Martin Finger** (za vedlejší herecký výkon ve filmu *Odpad, město, smrt*) a **Jaroslav Plesl** (za hlavní roli ve filmu *Čtyři slunce*) byli nominováni na cenu České filmové a televizní akademie **ČESKÝ LEV**.

Výroční cenu Asociace českých kameramanů získal **Marek Jícha** za filmovou komedii *Láska je láska*, v níž hrají **Petr Narožný** a **Eliška Balzerová**.

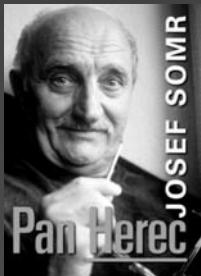
Marek Taclík a **Kristýna Liška Boková** hrají v novém filmu Jiřího Chlumského *Martin a Venuše*.

Ondřej Sokol režiroval v Divadle A. Dvořáka v Příbrami hru Warrena Adlera *Válka Roseových*. V Divadle Broadway uvede 7. března v premiéře hru **Michala Suchánka** *Večírky*. V té hrají také **Nela Boudová, Miroslava Pleštilová, Ivana Wojtylová, Martin Finger** a **Marek Taclík**.

Český rozhlas Vltava vysílá 21. března hru Michala Walczaka *Ama-zonia* s **Martinem Fingerem**. 28. března můžete slyšet ve hře **Grahama Greena** *Skleník Vladimíra Javorského* a **Josefa Somra**, jehož hlas zazní i 30. března v *Salomeně* **Bohumila Adámka**.

Kladenské divadlo V.A.D., pravidelný host přehlídky „Činoherní klub uvádí:“, v únoru uvedlo novou inscenaci **Váchalova** *Krvavého románu*. V Činoherním klubu bude k vidění na podzim 2013.

Společnost Imagination of People vydala knihu Dany Čermákové *Pan Herec Josef Somr*. **Josef Somr** byl členem Činoherního klubu v letech 1965-1978.

„Činoherní klub pro mě představoval začátek mého neuspořádaného života a zároveň velké očekávání. V Činoherním klubu jsem vlastně zahájil nejdelší část svého hereckého bytí, protože do té doby jsem jako zarytý Moravák pořád myslel na to, že se vrátím domů. Vznik nové scény s sebou navíc nesl obrovská rizika, nikdo nevěděl, co bude dál. Já jsem tři roky přespával v šatně, protože žádné jiné bydlení nebylo. Musel jsem vždycky počkat, až se dohraje, pak vyvětrat šatnu, ustlat si v ní na malém slamníku a ráno vypadnout, protože přišla uklízečka. Ovšem to velké herecké očekávání se mi v Činoheráku zaplaťbůh splnilo vrchovatě.“

JIŘINA JIRÁSKOVÁ (1931 – 2013) hrála v Činoherním klubu ve dvou inscenacích. Poprvé v roce 1965 *Andělu v O'Caseyho Pensionu pro svobodné pány* v režii Jiřího Krejčíka a poté, v roce 1986, *Doty Otle-yovou* ve Fraynově komedii *Bez roucha*, kterou režíroval Jiří Menzel.

S. O'Casey: *Pension pro svobodné pány* (s Josefem Ahrhánem)

Douška o divadle

Možno-li o něčem říci, že je věčné, je to divadlo. I když ostatní média přinesou herci slávu, prospěch, nové postupy ve ztvárnění, intenzivní uplatnění jeho herecké individuality, bude to vždy divadlo, které zůstane nejbližší hercovu srdci. Jím se vchází do oné proklatě krásné oblasti herectví, na jevišti cítíte nejlidštější dotek role, tam není zachycena jednou provždy technickým zápisem, ale bohatě a šfavtnatě vám roste dál.

A pak je tu ještě jedna nepominutelná stránka, ona řekl bych živočišnost, která na vás dýchne z hlediště, která vám signalizuje napětí za rampou, která vás nese i bije v onom velkém nátlaku na vaši tvůrčí aktivitu, která z vás vysává to nejlepší, co ve vás je.

Karel Höger: *Z hercovy zápisníku* (Melantrich 1979)

Joska Skalník: Sny, situace, hry

Výstava v Galerii Smečky od 6. března do 14. dubna 2013

„(...) V roce 1991 meditoval dalajlama v Lánech s Václavem Havlem a později i s Joskou Skalníkem. Téma bylo modrá barva. Tyto věci nejdou beze zbytku popsat, ale je nutné je vyzkoušet. Mnoho tvůrců mnoha náboženství celé roky přemýšlelo o barvách. Jedna věc je vědět, co o nich psal třeba Goethe, jiná záležitost je mít tyto barvy promyšlené a zažité. Jeden z mých přátel se například nořil do modré barvy, kterou si představuje jako klidnou akvamarínovou vodu nějakého pra-jezera. Meditaci pak používá jako podklad pro pohyb, který se v určitém okamžiku nárazu promění v růžovo-červený oheň a opět odplyne v toku modré.

Myslím si, že Joska Skalník při některé ze svých četných operací spatřil druhý břeh smrti, že se odjinud díval směrem k našemu světu. Jeho obrazy jsou vedlejší produkt meditace, která je zajímavější než sám obraz. Většina malířů ve svých dílech propracovává nějaké téma a soustřeďuje se na nějaký význam, ale Joska se ho zbavuje. Význam je kotva, je balvan a tíže, ale tady se přeci jedná o vyvázání a oproštění. Zbavit se toho všeho a být volný jako pták! Plavat jako ryba, vznášet se na křídlech, nechat myšlenky na zemi a kameny pod vodou. Nevyvášet je, prozařovat, čím méně myšlenek, tím lépe. (...)“

Václav Cílek

Luboš Hrůza

28. března by slavil 80. narozeniny scénograf a výtvarník Luboš Hrůza. Patřil k zakládajícím členům Činoherního klubu. Do své emigrace v roce 1968 tu vytvořil dvanáct výprav, v letech 1991–2008 dalších čtrnáct scénografií. Dílem Luboše Hrůzy jsou i tři scény ze současného repertoáru: Chiarelliho *Maska a tvář*, Goldonih *Impresárió ze Smyrny* a Kunderova *Ptákovina*.

Ve svém, vlastně až opovázlivě dlouhém životě, včetně třiceti let v zahraničí, mě nikdy nena- padlo se nepovažovat za jednoho „činoheráka“. A taky v mém okolí jsem byl takto všude chápán. V Norsku jsem se měl vlastně skvěle, byl jsem tam skvěle přijat, dostával bá-

ječné úkoly, nikdy jsem se neměl špatně, mohu se norské zemi jen s úctou poklonit a poděkovat. Taky si troufám myslet, že jsem tam nebyl špatný český vyslanec (oproti těm oficiálním, často z nějakých důvodů odklizeným estébákům), nicméně v tu chvíli, kdy to šlo, jak víme od r. 89, jsem se vracel bez nejmenší úvahy, asi tak jak se vracíme k rodině, kterou si nevybíráme, prostě ji máme. „Činoherák“ byl a je moje etnická příslušnost.

Luboš Hrůza v knize Činoherní klub 1965-2005

F. M. Dostojevskij: Zločin a trest (režie E. Schorm, 1966)

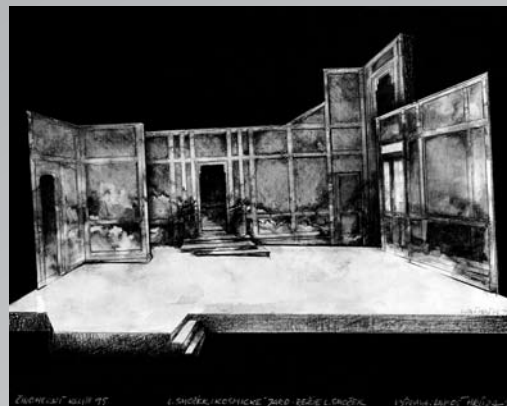
„Ačkoliv ani přínos ostatních scénografů, kteří spolupracovali s Činoherním klubem ke konci jeho prvního období (tj. Libora Fály i Jana a Evy Švankmajerových), rozhodně není zanedbatelný, vklad Luboše Hrůzy, který přišel s Janem Kačerem a skupinou jeho herců z Ostravy, lze označit za určující. I Věra Ptáčková připomněla ve své knize *Česká scénografie XX. století* z roku 1982 (kdy byl Luboš Hrůza už třináctý rok v emigraci), že proporce jeviště ve Smečkách byly v pod-

statě velmi nevýhodné hlavně svou mělkostí. Jevištní reliéf, nejnapadnější zdůrazňovaný v *Revizorovi* (1967) a využívaný ve všech inscenacích zejména ‘v kontaktu i konfliktu’ vznikající mezi jevištěm a hledištěm, změnil Hrůza podle Ptáčkové ‘ve výhodu’.“

Jaroslav Vostrý v knize Obraz a příběh

Luboš Hrůza. *Když se ho kdosi ptal, v čem a proč byl Činoherák dobrý, řekl: „Možná je to tím, že se tam vždycky něco ‘nakopne’ z nečekaných stran.“ Neslyšel jsem doteď o Činoheráku výstižnější postřeh. Byl zakládajícím členem a spoluvůdcem toho všeho. Až do své emigrace ‘nakopával z nečekaných stran’ všechno, co se v tom divadle událo.*

Josef Ahrhám v knize Činoherní klub 1965-2005

L. Smoček: Kosmické jaro (režie L. Smoček, 1995)

M. Kundera: Ptákovina (režie L. Smoček, 2008)

„Luboš Hrůza získal za svou činnost několik významných mezinárodních cen jak u nás, tak – především! – ve světě, včetně té, kterou mu na konci 70. let udělilo sdružení norských divadelních kritiků za tlumočení Ibsenova díla; Hrůza byl jediný cizinec, kterému se tohoto docenění dostalo, a bez nadsázky lze říci, že je dnes vnímaný jako ten, kdo naučil Nory inscenovat Ibsena.“

Jana Cindlerová: Cesta do čarového světa Luboše Hrůzy..., Disk 35

Monografii o Lubošovi Hrůzovi nyní připravuje Divadelní ústav.

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2013 se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Neděle 7. dubna

Premiéra inscenace souboru Hroboso / Radar Nikolaj Vasiljevič Gogol REVIZOR

Nemaluj revizora na zed! Kontrolní komedie pro všechny, kteří se nemají čeho bát.

Překlad: **Zdeněk Mahler** / Režie: **Luděk Horký** / Herecká spolupráce: **Jiří Panzner** / Scéna: **Jakub Baran** / Kostýmy: **Lucie Wildtová** / Světla: **Tomáš Horáček** a **Veronika Šternová** / Hrají: **Martin Čepelík** nebo **Ondřej Pečený**, **Lucie Valenová** nebo **Ivana Vránková**, **Jana Kaprová** nebo **Kateřina Tvrđíková**, **Jakub Baran** nebo **Filip Beitl**, **Markéta Šedivá** nebo **Kateřina Tučková**, **Martin Tafat**, **Kryštof Mende**, **Filip Beitl** nebo **Radomír Pivoda**, **Pavel Trnka**, **Jan Řehořka** nebo **Marek Šmidrkal**, **Luboš Přívozník** nebo **Radek Šedivý**, **Filip Brouk** nebo **Vojtěch Chalupa**, **Pavel Richta**, **Kristýna Holečková**, **Matěj Beneš**, **Vojtěch Štulc**.

Hroboso je generační divadelní soubor z pražského, konkrétně holešovického, divadla **Radar**. Vzniklo v roce 1996, kdy jeho aktérům nebylo v průměru víc než třináct let.

Neděle 14. dubna

VALOUNY vs. SOUPEŘI

Zápas v divadelní improvizaci.

Hrají: **HRÁČI** budou improvizovat ve tříčlenných týmech / Na správnost hry bude dohlížet vždy nestranný **ROZHODČÍ** / Tomu bude vždy k ruce **POMOCNÝ ROZHODČÍ** / Večerem vás bude provázet **MODERÁTOR** / O hudební doprovod se postará **HUDEBNÍK**.

Improizační zápas dvou týmů podle předem daných pravidel a v určených kategoriích. Diváci jsou rovněž aktéry večera, jelikož zadávají hráčům témata, hlasují, který tým se jim více líbil, a mají také možnost vyjádřit svůj nesouhlas s rozhodnutím rozhodčího. Každé představení je jedinečné!

Valouny vznikly v roce 2010 ve Valašském Meziříčí. Počet členů se postupem času ustálil na zhruba dvanácti. Na domovské scéně v M-klubu Kulturního zařízení už vyzval mnoho zkušených členských týmů Imprologiy, například Praliny, Kliku, Ostružiny, Olivy, Paletáky, Bafni atd.

Neděle 21. dubna

Divadlo COMICA ECONOMICA

Bohumír Štědroň GLOBÁLNÍ SLAVNOST

(miniparodie na Zahradní slavnost)

Ministerstvo má být zrušeno a tak si vymyslí, že celému světu hrozí smrtelná (neexistující) rybí angína, přenosná na člověka.

FACENET

(založení celosvětové počítačové sítě na Harvardu)

Mark se rozchází s atraktivní přítelkyní a řeší abstinenční příznaky intenzivním programováním.

Hrají: **Comica Economica**.

Představení bude věnováno 60. výročí Vysoké školy ekonomické v Praze a 20. výročí Fakulty dopravy ČVUT v Praze.

Divadlo COMICA ECONOMICA vystupuje jak na VŠE Praha, tak v klubu K4 Karlovy univerzity a ve Studentském domě na Praze 6. Připravuje rovněž knižní vydání prvních tří her a vystoupení na Masarykově univerzitě v Brně.

Poskytovatel čtyřletého grantu
na provoz:
Hlavní město Praha

Na rok 2013 poskytuje
Hlavní město Praha Činohernímu klubu
grant ve výši 18.300.000 Kč

Partneři Činoherního klubu

PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ
B.S.

CGSO

EUROAWK

Kooperativa
FOJISTOVNA A.S.

K+K
HOTELS

Tonera

SPIELBERG

REVOLVER
REVUE

kdykde

scena.cz
1. KULTURNÍ PORTAL

www.radiohortus.cz

Facebook

Program

Činoherní čtení na duben vyšlo k předprodeji 5. března 2013.

Redakce Činoherního čtení: Roman Cisař, Petra Honsová, Radvan Pácl.

Foto: Pavel Kolský, Pavel Nesvadba, Miloň Novotný, Yvona Odrazilová,
archiv Valouny. Jazyková korektura: Andrea Fiřtíková.

Grafická úprava: Kateřina Skalníková.

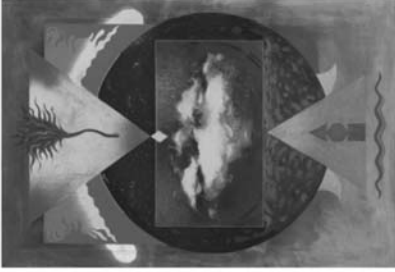
www.cinoherniklub.cz

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

Joska Skalník - sny/situace/hry

Kurátor: RNDr. Václav Cílek, CSc.

od 6. 3. 2013 do 13. 4. 2013 / Úterý – sobota, 11.00 – 18.30 hodin

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ, VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

**Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)**

tel.: +420 222 210 268

tel./fax: +420 222 210 272

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

